

Når vores fælles udgangspunkt er dialog, så når vi også langt i løsningen af problemerne.

I den forbindelse vil jeg fremsætte følgende forslag til vedtagelse stillet af Venstre, Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til som kommende formandsland i EU at arbejde for at øge Europas internationale indflydelse gennem en styrkelse af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Som led heri opfordrer Folketinget regeringen til at arbejde for, at forbindelserne mellem EU og USA udbygges, og at meningsforskelle mellem EU og USA løses ved forhandling og dialog.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 44).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er blevet et fast mantra hos regeringen og også hos Venstres ordfører, at man er sikker på, at USA vil konsultere sine allierede, hvis man gennemfører et militært angreb på eksempelvis Irak.

Jeg er helt uforstående over for den tyrkeretro på det, ikke mindst når man i den amerikanske debat kan se, at USA bestemt ikke har tænkt sig at konsultere nogen som helst, hvis man beslutter sig for at iværksætte et militært angreb på Irak. Man er meget opsat på, at der ikke bliver modstand fra de arabiske lande, og det er en af grundene til, at man er så aktiv i palæstinakonflikten i øjeblikket, og at Colin Powell rejser rundt i øjeblikket. Men når den endelige beslutning skal træffes, er der jo bred enighed om, at så vil USA træffe den for sig selv og ikke konsultere Europa. Og der er det, jeg bare ikke kan forstå, at Venstres ordfører, at regeringen ikke bare kunne overveje at få lidt mere selvstændighed i forhold til den amerikanske politik.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, hvad forslaget til vedtagelse egentlig betyder. Det helt afgørende spørgsmål er jo, om forslaget indebærer en opbakning til den linje, som regeringen har lagt, hvor regeringen følger, hvad den amerikanske præsident siger, også uanset om Socialdemokratiet er uenig i det eller ej. Og Socialdemokratiet har jo kritiseret bl.a. statsministerens håndtering af spørgsmålet om den israelske besættelse, hvor statsministeren jo fører en ren USA-dikteret politik, men hvor f.eks. hr. Mogens Lykketoft helt klart fører en anden politik.

Derfor synes jeg, det kunne være interessant at vide, om det forslag til vedtagelse er en konfirmering af statsministerens forståelse med den israelske besættelsesmagt, eller det er en støtte til hr. Lykketofts linje, som er en ganske anden.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg har et konkret spørgsmål til Venstres ordfører, som både knytter an til Venstres ordførertale og til regeringens besvarelse på forespørgslen.

Statsministeren sagde, og jeg citerer, jeg håber ordret, at regeringen intet alternativ ser til USA's internationale og globale ledelse. Det var ordene, der faldt fra talerstolen for et øjeblik siden. Samtidig sagde Venstres ordfører, at vi håber på, at USA vil tale med os i forskellige sammenhænge.

Jeg vil bare spørge Venstres ordfører: Bekymrer det ikke Venstre og regeringen, at når det f.eks. gælder Kyotoaftalen, så hoppede USA fra, og når det gælder ABM-traktaten, så opsagde USA ensidigt denne her traktat? I det hele taget når det gælder forpligtende, bindende internationale aftaler, så har vi set, at USA i stigende grad kører enegang. Det er vigtige spørgsmål, fordi vi jo i Europa har en anden tilgang til det her, og det er vigtigt at vide, om den danske regering under det danske EU-formandskab vil lytte til de europæiske lande og samarbejde med dem, eller om man vil være et anneks til USA i Europa. Det er vigtige spørgsmål.

Derfor er det vigtigt, at man også forholder sig til nogle af de problemstillinger, der har været oppe, og det gjorde Venstres ordfører overhovedet ikke i talen.